

naturligt at spørge om Regeringens Stilling til dette specielle Spørgsmaal. Jeg ved ikke, om det høje Tings Medlemmer er klare over, at den Retspraksis, der gælder her i Danmark paa dette Omraade, hviler paa tyske Lovbestemmelser. Nu er der imidlertid sket dette, at disse tyske Lovbestemmelser i Aarets Løb er forandret. Man har i Tyskland gennemført en Opskrivningslov, hvorved alle Markværdier skrives op. Hvis man nu maatte forudsætte, at danske Domstole i Fremtiden skulde træffe deres Afgørelser paa Grundlag af de tyske Love, maatte man jo mene, at de fremtidig skulde tage denne Lov med i Betragtning. Nu vil jeg gerne spørge, om den Omstændighed, at Grundlaget saaledes er forandret for de danske Domstoles Afgørelser af disse Sager, foranlediger Ministeriet til at forelægge Forslag til en Omregningskurs af de endnu tilbageværende Hypoteker. Man maa jo vel forstaa, at der her er Forhold, som vil række mindst 20 Aar frem i Tiden, idet der er umyndiges Midler, der er indført paa Ejendommene, og som ikke kan udbetales før efter en længere Aarrække. Det synes mig at ville være betænkeligt, om danske Domstole 20 Aar frem i Tiden skulde være tvunget til at dømme til at betale i en Mønt, der har været inddraget i 20 Aar, det vilde det nemlig til sidst blive. Det vilde være lidt betænkeligt for dansk Retspraksis, om vi i Fremtiden skulde opleve, at Fordringer af denne Art skulde betales i en Mønt, der ikke længere er gældende Betalingsmiddel noget som helst Sted i Verden. Nu tror jeg ikke, der findes — det har man i alt Fald fra Juristers Side sagt mig — i dansk Lovgivning nogen Hjemmel for danske Domstole til at foretage en Omregning. Derfor spørger jeg, om Regeringen ikke føler sig foranlediget til at forelægge Forslag, saaledes at der kan blive Hjemmel i dansk Lov for Omregning til en eller anden Kurs, hvad man nu bliver enig om.

Maa jeg i den samme Forbindelse gøre en Bemærkning i Anledning af, at der i Sommer blev indsendt et Andragende til Regering og Rigsdag. Saa vidt mig bekendt har Regeringen svaret. Andragendet er blevet henvist til Udvalget for Andragender, men det er mig ikke bekendt, at der foreligger noget Svar fra dette Udvalg. Jeg ved, at man fra de interesserede Parters Side venter paa et Svar, men jeg har i Dag set, at Udvalget endnu ikke er konstitueret. Det maa dog

forventelig ske inden alt for længe, saaledes at de paagældende kan faa det Svar, de under alle Omstændigheder har Krav paa, hvorledes Svaret end maatte falde ud.

Jeg skal derefter vende mig til et andet Spørgsmaal, der har mere almen Interesse end de to, jeg hidtil har berørt, og som væsentlig har været af lokal Natur. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der i det sidste halve Aar er sket en Forhøjelse af den sidste Vurdering til Ejendomsskyld, idet Over-Skyldraadet har forhøjet Vurderingen med 10—20 pCt. Og det er ikke alene Ejendomsskylden, der er forhøjet, men i visse Tilfælde ogsaa Jordværdien. Der er i den Anledning rettet Bebrejdelser mod Over-Skyldraadet; men disse Bebrejdelser er ikke berettigede; thi som Loven er affattet, er det Over-Skyldraadets Pligt at regulere dette Forhold, saaledes at der kommer Overensstemmelse mellem Handelsprisen i 1922—23 og den Vurderingssum, der er ansat. Det kan ikke hjælpe, man retter Bebrejdelser mod en Institution, der i Henhold til Loven gør sin Pligt. Men det, der her er sket, har i Virkeligheden, hvis Loven skal fortolkes strikte, en meget stor Rækkevidde. Det gælder nemlig ikke alene med Hensyn til Statsskatterne paa fast Ejendom, det har ogsaa, naar Loven skal fortolkes efter dens Bogstav, Indflydelse paa Formueskatten, paa Stempelafgiften og Arveskatten. Nu har jeg set, jeg tror, det var i „Fyns Venstreblad“, et Interview med det ærede Medlem Hr. Henningsen i hans Egenskab af Næstformand for Landsoverskatteraadet, hvori han siger, at man fra Raadets Side ikke paatænker at lade denne Forhøjelse af Vurderingen til Ejendomsskyld og dermed Forhøjelsen af Formuen faa Virkning overfor Formuebeskatningen for indeværende Aar. Meningen dermed er jo, at det først skulde faa Indflydelse paa Ligningen til næste Aar. Hvorledes man fra Ministeriets Side ser paa dette Forhold med Hensyn til Stempelafgiften og Arveskatten, har jeg ikke set noget om. Jeg ved ikke, om det ikke kunde foranledige Finansministeren til at gøre en Bemærkning herom, naar Ministeren faar Ordet. Men med Hensyn til Formueskatten var det ærede Medlem Hr. Henningsen ikke rigtigt orienteret. Det er nemlig ikke rigtigt, at den Forhøjelse af Formuen, der fremkommer paa denne Maade, ikke faar Virkning i indeværende Aar. Det kan godt være, at det har været Landsoverskatteraadets Mening, men det er alligevel ikke rigtigt, og jeg ser mig i Stand til at oplyse, at en Skattekreds allerede har foretaget sine Skatteberegninger med den forhøjede Ejen-